

Carles Riera: «Si l'acció del Govern és de ruptura, la CUP hi pot ser»

El cap de files dels anticapitalistes al Parlament assegura que JxCat i ERC estan "col-laborant" amb el reassentament del règim del 78 i sosté que al partit ha faltat autocrítica pel cas d'Eudald Calvo

Carles Riera, entrevistat a NacióDigital. | Adrià Costa

Carles Riera (Barcelona, 1960) atén **NacióDigital** després de dues jornades de ple al Parlament. Camina cap als despatxos de la CUP, a la planta baixa de la cambra, mentre els diputats van deixant l'edifici. La legislatura es va esgotant a marxes forçades, pendent només de la data de les eleccions que esculli el president de la Generalitat, Quim Torra, un cop aprovats els pressupostos (<https://www.naciodigital.cat/noticia/195303/pressupostos/eleccions>) . Els anticapitalistes, que en els últims comicis van presentar Riera com a candidat, s'hi presentaran amb un programa de ruptura que permeti acollir els descontents amb l'acció de Govern de Junts per Catalunya (JxCat) i ERC, que aquesta setmana han tornat a topar públicament (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197581/pugna/jxcat-erc/enquesta/al/parlament/plena/precampanya>) .

Riera, en una conversa reposada, desgrana en aquesta entrevista el cas d'agressió masclista que ha comportat l'adeu d'Eudald Calvo de l'alcaldia d'Argentona (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197552/alcalde/argentona/dimiteix/despr/recon/ixer/actituds/masclistes/sexistes>) -ja havia estat expulsat prèviament de la CUP, tot i que no s'havia fet públic-, valora l'acte del Consell per la República a Peprinyà (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197309/perpinya/propulsa/puigdemont/lider/nova/confrontacio>)

) , detalla com ha de ser el nou embat amb l'Estat i revela quines intencions té de cara a repetir - o no- com a candidat a les urnes.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=f-8H73dwXpk>

- El cas d'Eudald Calvo, ja exalcalde d'Argentona i exmilitant de la CUP, ha centrat part del l'interès informatiu durant la setmana. Aquest episodi d'agressió masclista és una excepció dins la formació o ha passat més vegades?

- Malauradament no és l'excepció. L'esquerra independentista en general i la CUP en particular no són una excepció des del punt de vista de masclisme, el patriarcat i les conseqüències que això té en violència masclista.

- S'hauria d'haver fet públic el cas, quan va passar?

- Som un espai que està lluitant per superar aquesta etapa i poder assolir l'objectiu que realment els nostres espais polítics siguin lliures de masclisme i segurs. Si abans feia autocrítica com a moviment, ara ho faig com a home: els homes de l'esquerra independentista i de la CUP hem de fer autocrítica perquè si encara no hem resolt aquest problema, és perquè els homes no estem fent prou per resoldre'l. Les dones s'han posat al capdavant a l'hora de denunciar i liderar el canvi.

Dit això, la CUP aplica un protocol per prevenir i abordar les violències masclistes. Quan una dona expressa una denúncia, l'escolta i es posa en contacte amb l'home agressor. La prioritat és el reconeixement, la reparació i la seguretat de la víctima. I, tot seguit, abordar una sèrie de mesures amb l'home agressor, que primer ha de passar pel reconeixement de la seva responsabilitat i assumir una sèrie de mesures de caràcter formatiu per tal de poder estar en condicions de no repetir aquest tipus d'agressions. Si aquesta persona assumeix mesures de formació, transformació personal i compromís de no repetició, possiblement no caldrà arribar a determinats extrems. Però depèn de la naturalesa dels fets, si són realment molt greus, podríem arribar a una expulsió.

Dins d'aquest protocol, la CUP té un compromís i una obligació de confidencialitat. La persona agredida sí que és lliure de fer-ne la difusió pública que vulgui, en funció de les seves necessitats, dels seus desitjos i de la seva llibertat. Nosaltres no ho podem fer.

"Els homes de l'esquerra independentista i de la CUP, en aquests moments, encara no tenim una consciència prou assumida de la nostra responsabilitat en aquesta realitat"

- I no creu que ha faltat transparència, en aquest cas?

- Des del nostre punt de vista, no. Hem aplicat estrictament el protocol que ens hem donat per tal de resoldre i abordar aquests casos. Cada vegada que ens trobem amb un cas públic, ens adonem de les mancances i de les insuficiències que encara tenim a l'hora de prevenir, abordar i gestionar aquests casos. Els homes de l'esquerra independentista i de la CUP, en aquests moments, encara no tenim una consciència prou assumida de la nostra responsabilitat en aquesta realitat com a reproductors i transmissors del patriarcat i del masclisme en els nostres espais polítics.

- Aquests protocols queden dins de l'organització. En quin punt han de fer el salt a la

justícia ordinària? Depèn exclusivament de la víctima?

- Tot el que fem a la CUP no substitueix ni ha de ser cap impediment pels procediments ordinaris que té preparat el nostre sistema judicial. Per tant, en paral·lel o complementàriament al fet que estigui en marxa el procediment a la CUP, la persona víctima pot decidir tirar endavant amb tots els instruments que la justícia posa al seu favor. Cas que ho decideixi, òbviament les instàncies de la CUP responsables d'aquest tema es posaran a disposició per donar suport i acompanyar-la fins que vulgui.

Carles Riera, sobre les agressions masclistes a l'esquerra independentista: "Ha faltat autocrítica" Foto: Adrià Costa

- Ha faltat autocrítica a la CUP, aquesta setmana?

- Bé, sí. Ens manca autocrítica perquè, òbviament, no ho estem fent prou bé. Hi ha casos que no s'estan tancant o resolent prou bé. Hi ha persones víctimes que no senten que el seu cas s'hagi abordat prou bé, que no s'hagi generat prou acompanyament. Hem de fer autocrítica, en aquest sentit. Si els homes estiguéssim a l'alçada del que hem de fer, aquestes situacions no es continuarien produint.

- A banda del cas de Calvo, la setmana política ha estat molt marcada per la ressaca de l'acte del Consell per la República a Perpinyà, al qual no van assistir com a organització. No pertanyen, tampoc, a l'organisme. Vist en perspectiva, creu que va ser un encert?

- Seguim reconeixent Carles Puigdemont com a president legítim, i també reconeixem el rol central que tant ell com el Consell per la República tenen en l'actuació internacional de l'independentisme. La CUP no participa del Consell perquè el seu president continua sent, a la vegada, el cap d'una determinada formació política i electoral. Hi ha un plantejament polític que

nosaltres no compartim: pau institucional a Catalunya, i activisme independentista a l'exterior. Creiem que hi ha d'haver conflicte als dos nivells, a l'interior i a l'exterior. Si avancem en el conflicte des de les institucions, ens serà molt més fàcil ser al Consell. A banda, l'acte de va esdevenir un acte preelectoral de l'espai polític de JxCat des del moment que el president Torra anuncia les eleccions.

Hi havia elements que ens haurien animat a participar-hi, com l'aspecte antirepressiu i internacional, o que fos un acte molt important de reivindicació dels Països Catalans. Per aquests motius va anar-hi tanta gent, i ens n'alegem. Però era, sens dubte, un acte preelectoral de l'espai postconvergent. Per això no hi vam anar oficialment, però en cap moment la CUP va dir a la seva militància que no hi assistís. No hi va haver una representació institucional, però hi va haver molta militància que hi era.

"La CUP no participa del Consell perquè el seu president continua sent, a la vegada, el cap d'una determinada formació política i electoral"

- Vist en perspectiva, i havent escoltat els missatges des de l'escenari, creu que va ser un acte electoral?

- És veritat que va fer un esforç molt important en el to i el discurs antirepressius, però en el context polític en el qual ens movem, va ser un acte preelectoral de JxCat. Podem participar de la unitat, podem contribuir a la unitat a nivell antirepressiu. Ara bé, si aquesta unitat vol dir construir-la al voltant del pal de paller de JxCat, no hi podem estar d'acord. I menys en un context preelectoral. Si se'ns diu que la unitat independentista passa necessàriament per fer fort l'espai de JxCat, no hi podem participar.

- El paper que ha de tenir Puigdemont no ha de ser el de líder de JxCat i, al mateix temps, president del Consell?

- La seva opció partidista li afebleix i li limita la seva funció presidencial a l'exili i la presidència del Consell.

Riera reconeix que ni la CUP ni la resta de formacions independentistes van estar a l'alçada amb la resposta a la sentència de l'1-O Foto: Adrià Costa

- També és veritat que és l'únic líder polític capaç de sumar més de 150.000 persones en un míting.

- Evidentment. És un factor que hem de reconèixer.

- És més important que t'aplaudeixin a Perpinyà o a Cornellà?

- Al final, aquesta batalla la guanyarem aquí. Les revolucions de naturalesa nacional, social i democràtica, es guanyen al territori. La dimensió internacional és importantíssima, i arriba un moment que la suma de la batalla nacional i internacional dona la victòria, però la certifiquem a casa. Guanyar a Cornellà també és molt important.

- Una de les batalles dels últims mesos ha estat en el si de l'independentisme per la resposta a la sentència del Tribunal Suprem. La CUP, el Govern i tot el moviment han estat a l'alçada del moment?

- Rotundament no.

- A què ho atribueix?

- Com a mínim, és la tercera vegada que ens passa, ja va ser així l'1-O i el 3-O del 2017. Cada vegada que la ciutadania ha fet un pas de deu metres, les organitzacions polítiques i institucionals només hem tingut la capacitat de fer-lo de quatre metres. A partir del 14 d'octubre del 2019, amb la sentència del Suprem, torna a passar el mateix. El múscul, la força i la capacitat d'organització social desborda i genera un capital polític, una capacitat de ruptura, de radicalitat, transformació i canvi que després els partits i les institucions no estem a l'alçada per donar-hi una resposta

política i institucional.

"Hem fet tot el que hem pogut per animar el carrer a la mobilització i a la desobediència civil, hem fet tot el que hem pogut per traslladar això al terreny institucional, però no ens n'hem sortit"

Els uns, perquè des de la nostra força limitada, des de la minoria i l'oposició, no tenim prou capacitat com per fer valdre els nostres arguments i propostes i no tenim prou força i capacitat per condicionar i transformar la resta de partits i institucions. Hem fet tot el que hem pogut per animar el carrer a la mobilització i a la desobediència civil, hem fet tot el que hem pogut per traslladar això al terreny institucional, però no ens n'hem sortit per convertir-ho en una resposta política. I els partits de la majoria, en un moment determinat, reculen. En lloc de sumar-se a aquest tsunami, a aquesta onada, i surfejar-la per tal de traduir-la en un canvi polític, no ho fan. Són porucs, són conservadors.

- La CUP, de cara a les properes eleccions, vol aglutinar el descontentament que s'ha generat. Com ho faran?

- Volem aglutinar la protesta, la desobediència que està fortament musculada a la nostra societat. Però en tots els terrenys: en la lluita per la independència i en la lluita pels drets socials. Això implica fer una proposta que, per més que tingui en la CUP un pilar central i un referent fonamental, sigui el més oberta i generosa possible. Una proposta més generosa que mai, més àmplia que mai, des del punt de vista de com articular la seva forma política i electoral. Per tal de tenir prou múscul per activar el carrer -mobilització, desobediència- i també tenir prou força i ser prou decisives a les institucions com per quan arribi el moment poder articular això en una resposta política.

Riera sosté que l'independentisme té "el múscul suficient" per començar un nou embat amb l'Estat. Foto: Adrià Costa

- Les institucions tenen prou força per desobeir?

- Estem en unes institucions absolutament debilitades. Ens movem en un context repressiu que les ha debilitat encara més. I en les forces que han governat també hi ha hagut una autocensura molt important. No s'han explorat ni explotat els límits del propi marc institucional, i encara molt menys s'ha tingut la voluntat de transgredir-los. Quan els transgredeixes, l'Estat respon agressivament.

- Potser és que la repressió ha funcionat.

- Evidentment que els partits de Govern, precisament pel fet de ser-ho, han patit la repressió de forma brutal. Quan es rep una repressió tan forta, això requereix anàlisi, readaptació, comprensió del fenomen. Tot el període de l'octubre del 2017, el període del 155 i la repressió ens ha permès prendre mesura de la naturalesa de l'Estat, del context de la Unió Europea (UE) en el qual ens trobem, i per tant això s'ha de traduir en aprenentatge i en intel·ligència política. Inevitablement caldrà fer passes endavant i la naturalesa de l'Estat ens demostra que per fer-les caldran ruptures democràtiques, actes de sobirania, més mobilització i assumir més repressió. Nosaltres volem ser més forts per ser determinants al carrer, al Parlament, al Govern i a les institucions.

- Parla de ruptures democràtiques i actes de sobirania. Com es mantenen perquè la repressió no passi per sobre?

- Cal una massa crítica social prou àmplia i mobilitzada de manera permanent per sostenir l'embat contra l'Estat. Això s'ha demostrat possible en la nostra societat i es tracta, per tant, de fer créixer-la i organitzar-la millor. La resolució del conflicte arribarà en un diàleg més enllà de l'estat espanyol i Catalunya, possiblement a escala internacional, però per fer possible aquest marc cal desbordar

democràticament l'Estat. Això s'ha de fer des de la societat civil organitzada i desobedient, i des de les institucions, que han de plantar cara, tensar la situació i generar conflicte exercint sobirania en tots els àmbits, no només el nacional. Tot plegat provocarà tensió i s'haurà de sostenir, i a vegades caldrà assumir repressió, però això entra en la lògica del conflicte que ens permetria anar amb força a la taula de diàleg internacional amb l'Estat.

"Tenim el múscul democràtic suficient per posar en marxa un nou embat amb l'Estat"

Ara com ara, l'Estat té sobre la taula tots els seus instruments repressius i cal posar-nos a la seva alçada des del punt de vista del poder. Ens hem de plantejar el problema de la presa del poder, que és una cosa que no es va plantejar l'any 2017. Hem de tenir la capacitat de disputar el poder a l'Estat per forçar-lo a negociar, i això es farà entrant en una lògica de conflicte. Els actes simbòlics, els pronunciaments retòrics ja estan esgotats. Per més que el Parlament torni a proclamar la independència o el president surti al balcó a proclamar la República, l'endemà ni som independents ni som una república més enllà de l'ànim de la gent. En el camí d'un acord internacional per resoldre el conflicte caldran actes d'unilateralitat que ens donin força i forcin l'Estat.

Riera, sobre la taula de diàleg: "És una enganyifa si algú creu que resoldrà el conflicte" Foto: Adrià Costa

- Hi ha una majoria ciutadania disposada a fer tot això?

- Sota condicions molt adverses i precàries, el referèndum de l'1-O va superar el 40%.

L'hegemonia des del punt de vista de la mobilització social és evident. El mapa electoral municipal és indiscutible i les majories parlamentàries es repeteixen i tots els estudis diuen que aquesta realitat es consolida. Tenim el múscul democràtic suficient per posar en marxa un nou embat amb l'Estat. Podem deixar-ho tancat i resolt? No ho sé, però tenim força suficient per tornar a engegar un nou cicle en aquest sentit. L'experiència demostra que el moviment creix en el conflicte, tenim una massa crítica suficient per engegar un nou embat i al final haurem de votar sí o no en el marc d'una concertació internacional i aquell dia veurem si som prou o no.

- S'ha fet partidisme també amb la desobediència?

- S'ha fet partidisme amb tot, fins i tot amb la repressió, amb la presó i amb l'exili. Si anem a casos concrets, era legítim i necessari defensar l'escó i la presidència de Quim Torra. Nosaltres amb això som implacables, malgrat que això pugui suposar repressió a les persones de la mesa del Parlament. De fet, precisament per això ens hem ofert per entrar a la mesa. Fins i tot hem dit que podríem entrar per fer unes accions concretes i després sortir-ne. Creiem que la mesa ha d'assumir, com va fer la presidenta Forcadell, els advertiments del TC i les procediments de la Fiscalia en les propostes de resolució que defensen el dret d'autodeterminació o critiquen la Corona, perquè forma part de la defensa de la dignitat de la institució. Ara bé, tampoc es tracta de desgastar la mesa perquè sí. La desobediència s'ha d'inscriure en una estratègia, s'ha d'organitzar, hi ha d'haver un endemà, un càlcul i una planificació.

- Aquesta estratègia de mirada llarga se centra ara en la mesa de diàleg. Vostès són molt crítics i no creuen que tregui resultats.

- És mèrit del moviment independentista, que ha aconseguit un mínim canvi de lògica en l'Estat i que es creï un espai de diàleg sota una certa observació internacional. Nosaltres creiem que aquest assoliment, en comparació amb tota la força del moviment independentista, és molt petit i es pot anar més enllà. La taula no anirà més enllà perquè no es donen les condicions perquè així sigui si volem parlar d'autodeterminació, de la fi de la repressió, de l'amnistia i de la recuperació dels drets civils i polítics. Si l'objectiu és aquest, aquesta taula ara no està en condicions. No perquè no ho vulgui la part catalana, sinó perquè la part espanyola no ho vol. I probablement ni pot.

"La taula de diàleg és una enganyifa si algú creu que servirà per resoldre el conflicte i assolir l'autodeterminació"

Tot plegat forma part d'una operació de reassestament del règim, de pau institucional, d'enfortiment de l'*statu quo* i dels marcs polítics i jurídics existents. Hi ha un joc a tres bandes entre Madrid, Barcelona i Catalunya per reforçar el règim. PSOE i Podem permeten algun petit pas que abans no era possible, però de seguida topa amb els límits. No s'està trencant amb el règim. Cal passar de pantalla per parlar d'autodeterminació i per això cal un nou cicle de mobilitzacions, desobediència i conflicte, i per això l'esquerra independentista ha de ser decisiva.

- En el millor dels casos, què en pot sortir, d'aquesta taula de diàleg?

- Probablement no en surti res de rellevant o central, més enllà del punt on ja s'està: el reconeixement de les dues parts, reconeixement del conflicte i que requereix una solució democràtica, però probablement no es vagi més enllà. Podrà anar més enllà qui vulgui una reforma autonòmica, però crec que això no és el que vol l'independentisme.

Carles Riera acusa JxCat i ERC de "col·laborar en el reassentament del règim" Foto: Adrià Costa

- És una enganyifa, doncs, com deia Clara Ponsatí?

- És una enganyifa si algú es creu que aquesta taula servirà per resoldre el conflicte i assolir l'autodeterminació. Si algú diu que aquesta taula és un marc útil per resoldre el conflicte s'enganya o enganya, o totes dues coses. La taula és una fase del conflicte, l'hem de veure en perspectiva històrica i veient què passa a d'altres llocs. És un petit pas endavant que optimitza el que pot donar l'Estat en aquests moments, que malbarata gran part del potencial del moviment i que es pot convertir en una trampa, perquè pot donar la imatge internacional que anem bé i desactivar la mobilització i fer que es posin per sobre de l'autodeterminació objectius de desenvolupament autonòmic. Aleshores sí seria una enganyifa. Si serveix per constatar que fins aquí hem arribat i que cal una nova passa endavant, un desbordament democràtic, per obligar l'Estat a abordar l'autodeterminació, vol dir que estarem en el camí correcte.

"JxCat i ERC estan col·laborant en el reassentament del règim"

- La CUP hi pot ser, en aquesta taula?

- El president Torra va oferir a la CUP ser-hi. Sempre dic que quan la CUP hi sigui voldrà dir que anem bé, però la taula té uns límits que nosaltres ja constatem i, amb tot el respecte, no volem col·laborar-hi. No estem en un moment de gran feblesa de l'Estat, sinó de reassentament del règim.

- JxCat i ERC hi estan col·laborant?

- JxCat i ERC hi estan col·laborant, evidentment. Això també forma part de les fases d'un procés d'aquestes característiques. Nosaltres volem ser clau de volta per aconseguir que la força al carrer es tradueixi en passes endavant més sòlides. Aquest no serà un procés ràpid ni fàcil, ni es podrà fer dins del marc jurídic i polític existent amb algunes transformacions. Serà llarg, difícil i dur, i l'hem de veure amb aquesta perspectiva. Hem d'arrossegar sectors que avui encara no estan prou convençuts, l'independentisme sempre ha de voler sumar i créixer amb gent que vegi que en una república catalana viurem en un marc de més drets socials, civils i polítics, independentment de la seva identitat nacional, cultural o lingüística. Aquest és un gran repte que tenim.

"Per exercir l'autodeterminació i sostenir-la l'endemà caldrà una estratègia d'unitat independentista"

- Els comuns, per exemple?

- Els comuns i Podem, quan van néixer, volien impugnar i tombar el règim. Ara sembla més aviat que l'apuntalen juntament amb el PSOE i es converteixen en una força reformista. Formen part d'aquest reassentament de l'Estat. Els hem d'arrossegar cap a posicions rupturistes i sobiranistes, demostrant-los que la confiança en què l'Estat i el règim es poden reformar és ingènua.

- És viable una estratègia unitària en l'independentisme?

- Ara mateix és molt difícil perquè tot està molt condicionat per l'electoralisme. Quan el moviment va per davant, anem ràpid. Quan això no passa i s'imposa el partidisme, tot s'atura. Fins i tot la repressió, que hauria de ser un tema que generés molta unitat, no actua en aquest sentit. Per nosaltres és encara més difícil, perquè també patim la repressió del Govern de la Generalitat. La repressió no només ve de la Guàrdia Civil i la policia espanyola, també ve de la conselleria d'Interior, i no és fàcil trobar un punt en comú ni tant sols pel tema antirepressiu. Esperem que passades les eleccions tinguem una nova oportunitat, perquè per exercir l'autodeterminació i sostenir-la l'endemà caldrà una estratègia d'unitat independentista, haurem d'haver sumat múscul social i haver reactivat la mobilització i la desobediència civil.

Riera admet que "no té gaire sentit" allargar la legislatura i no es descarta com a candidat Foto: Adrià Costa

- La pluja de retrets de JxCat i ERC fa viable aquesta estratègia unitària?

- No hi ajuda gens. Potser soc autoreferencial, però tot això podrà canviar en la mesura que l'esquerra independentista sigui més forta. La unitat independentista que vam viure en la fase anterior es va demostrar útil per fer possible l'1-O, i prou. Des d'aleshores ha estat un despropòsit. Hem aconseguit certs nivells d'unitat antirepressiva i la CUP ha jugat un paper molt important i generós en això, també a l'hora de mantenir aquest espai multilateral amb partits i entitats per arribar a acords. Però des de l'1-O fins ara no s'ha assolit un marc d'unitat independentista que sigui vàlid i útil. El lideratge de JxCat i ERC, i la disputa per aquest lideratge no ens està portant on hem d'anar, i per això cal un tercer actor que aporti contundència en la lluita nacional i per l'autodeterminació i sumi per l'esquerra en la defensa dels drets socials.

- Aquest contrapès que vol fer la CUP es pot fer des del Govern o s'ha de fer des de fora?

- És aviat per dir-ho, però si del que es tracta és d'una acció de govern de ruptura democràtica amb l'Estat, d'exercici de la sobirania des de les institucions per defensar el dret d'autodeterminació, un Govern que plantegi una política feminista, una defensa dels drets socials i laborals, una educació i la sanitat pública per a tothom, una recuperació dels recursos estratègics i les infraestructures del país, i que lideri les institucions en aquest camí de confrontació per forçar les condicions perquè hi hagi un marc internacional per exercir l'autodeterminació, nosaltres podem estar en el Govern.

- Encara que sigui presidit per JxCat?

- També podria estar presidit per nosaltres! Si es tracta d'estar en un Govern que dugui a terme polítiques de ruptura democràtica, defensa de drets socials i exercici de l'autodeterminació, nosaltres podem ser-hi. Si es tracta d'estar en un govern per gestionar l'autonomia i la normalitat institucional, no hi ha sentit que l'esquerra independentista hi sigui.

"Tornar a ser candidat? Estic a disposició de la CUP, tant per repetir com per no repetir"

- Les eleccions han de ser a la primavera o la tardor?

- No sé quan seran les eleccions, però els rumors apunten que seran més cap a la tardor. No se sap mai, perquè depèn de molts factors. Nosaltres estem preparats. No té molt sentit allargar-ho gaire, tot això. Un Govern que es reconeix exhaurit, una situació institucional esgotada i la paradoxa de dir que s'aprovaran els pressupostos i es convocaran eleccions? Això es inversemblant.

- Vol repetir com a candidat?

- Estic a disposició de la CUP, tant per repetir com per no repetir. En aquests moments, les persones de legislatures anteriors poden repetir i, per tant, jo com a militant estic disposat a continuar i, de la mateixa manera, estic disposat a fer un pas al costat per garantir la renovació. El que decideix la CUP estarà bé. Ho decidirà la militància i ens hi posarem a partir de la segona quinzena de març.